

שידור

צל"ש

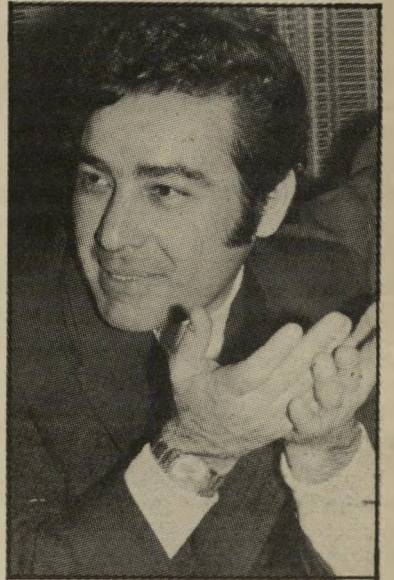
הסנדק

לצוות נכון ולעכשיו בגלץ' ששידור ביום הרביעי בבוקר, עם פתיחת התוכנית ב-9 בבוקר, את נעימת הסרט הסנדק, ועל רקע הנעימה השמיע את דבריו של דוד לוי על משה ארנס. בהם הוא כינה אותו "רון קורליאנו". אחרי שארנס אמר שיריביו בחרו מתנהגים כמו מאפיה, רפי רשף, מגיש המישדר ועינת עינבר, העורכת הראשית, סיפרו כי מעולם לא קיבלו כמות כזו של תגובות, כמו אחרי אותו שידור. ח"כים סיפרו שישבו במיונוך הכנסת והתגלגלו מצחוק, בעיקר כשלו עצמו פסע לתוך המיונוך. מלבד דבריו של לוי, הושמעו על רקע הנעימה גם דבריו של יצחק שמיר, וגם אלה נשמעו כאילו חוברו במיוחד לקצב השיר שברקע.

בתוככי הרשות

לא לשתף פעולה

ככל רחבי בניין הטלוויזיה בירושלים, על כמה לוחות המודעות, נתלתה הודעה של ועד עובדי עיתונות הפקה, ובה התבקשו עובדי הטלוויזיה שלא לשתף פעולה עם אלי ניסן, שמונה על-ידי

ראשי צוות ניסן לא מועמד

אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, כראש צוות תכנון הכרזת הטלוויזיה. אחרי המאורעות הסוערים שעברה הטלוויזיה לאחרונה, החליטו בחלונות הגבוהים שדרושה תוכנית לסגירתה של הטלוויזיה ופתיחתה מחדש, ובו זמנית חוק חדש לרשות השידור. את הצוות המיקצועי מינה אורי פורת, ובראש עומד אלי ניסן. משתתפים בו גם ארנזון צוקרמן, מי שהיה מנהל הטלוויזיה, נתן כהן, היועץ המישפטי של רשות השידור, ואנשי חברת אמ"ן, חברה היצרנית שבדקה במשך תקופה ארוכה רכזו ייעול ברשות, נקדימון רוגל,

אמנים מוסקונה, דותן וטולדאנו (מאחור: מפיק דר) פעם ראשונה קומיקאי

המאורע של הניתוק היותר גדול, כשאנחנו עובנו את רוסיה והיא נשארה. כלום לא היה ברור." ויזלטיר אומץ על-ידי אחותו ובעלה ובא איתם לארץ, אחרי נדודים ארוכים באירופה של מילי חמת העולם השנייה. הגיס היה המום ממה שראו עיניו והוא חזר בתשובה. מאיר, שהיה ילד בן 8, הלך אחריו וחזר גם הוא בתשובה. כשבאו לארץ הכניסו אותו ובעלה לקיבוץ, ומחוסר ידיעה הגיע לקיבוץ של השומריה הצעיר, ושם הוריד די מהר את הכיפה מראשו.

עברו שאלה אותו מה קסם לו בדת: "אני גדלתי בעולם מלא התפוכות, חוסר סדר, נולדתי בתוך מילחמת העולם השנייה, אני נעלם. אמא שלי נעלמה, מסביב הכל התהפך. פיתאום בא ארם והציע לי עולם מסודר, עם הירארכיה, עם היסטוריה מסודרת. מייד קניתי את זה. זה מאור הלהיב אותי ומייד נעשיתי דתי. העניין הזה שפיתאום הציע לי קוסמוס מסודר, זה מייד משך אותי."

עברו: "בארץ, בקיבוץ, הסרת את הכיפה." והוא עונה: "כשבאנו ארצה היה לי הרצון הזה להשתלב מהר מאוד בארץ, אצלי זה דחף מאוד חזק להיות בן המקום, לא להיות רו. שלחו אותי

יאיר אלוני, מנהל הטלוויזיה, גבי פישר, המהגרס הראשי של הטלוויזיה, יוחנן צננן ועמרם עמר, אנשי הנהלת הרשות, ומוטי קירשנבאום.

בבניין הטלוויזיה כועסים על כך שאלי ניסן ממשיך לשבת על תקן של עובד הטלוויזיה ושלא העבירו אותו לתקן של עובד הנהלה. לכן, כך הם אומרים, תלו את ההודעה על לוחות המודעות, שלא לשתף איתו פעולה.

הצוות המיקצועי אמור לסיים את הדיונים ולהכין תוכנית סגירה ופתיחה בתוך חודש ימים, ולהגיש אותה למנכ"ל.

במקביל יתכנס ביום השישי צוות החקיקה, המורכב ממישפטים מיקצועיים, שאותם מינה יצחק נבון, שרההינוך והשר הממונה על רשות השידור, והוא אמור להכין חוק חדש לרשות.

שני הצוותים יעבדו במקביל ובשיתוף פעולה. ניסן, אגב, הסיר את מועמדותו למיכרו על מנהל הטיבת התורניות בטלוויזיה.

מאחורי המיקרופון

שם כיפה והסיר אותה

המשורר מאיר ויזלטיר היה בעבר דתי מאוד ואחרי כך חזר בו. הסיר את הכיפה ושב אל חיק החילוניות. כך הוא מספר שבגיל 5 נאלץ להיפרד מאמו, נית מגירות הלב, שמשורר בגלי צה"ל ביום השישי ב-7 בערב.

הלקה הראשון של התוכנית הוא מאור אקרמי, ואז חל פיתאום מיפנה, כשויזלטיר נעשה חם ואישי. הוא מספר שבגיל 5 נאלץ להיפרד מאמו, מכיוון שהיא נאסרה באשמה בלתי ברורה ברוסיה: "אני זוכר כמה ביקורים אצל אמי בכלא הרוסי. שם היו נוהגים לגלח את השיער. אני זוכר שכשראתי את אמי פעם ראשונה בכלא עם מיטפתח ובלי השיער, זה היה דבר מאוד חזק. בכל פעם כשנגמר הביקור פרצתי בבכי. זה לא היה המאורע הטראומטי היחיד, כי אחרי כך בא

משורר ויזלטיר יותר אורירי

לקיבוץ וזה היה קיבוץ של השומריה הצעיר, ושם הדחף הזה שלי, לא להיות שונה במובן של תפיסת העולם הכללית, עשה את שלו."

בחלק אחר של הראיון שואלת עברו את ויזלטיר איך היה מתאר את הרגשתו אחרי כתיבת שירי: "הרגשה ממש פיסית. זה הכי דומה להרגשה אחרי זיון, או ליתר דיוק אחרי זיון טוב — רק שזה, אולי, יותר אורירי."

דרגות ועונה

גלי צה"ל הלכו בשבוע שעבר לצה"ל. קטי תקצין ויוזמות חדשות היפנו את פניה של התחנה הצבאית אל הצבא, מחלקת התרבות והבידור, שאותה מנהל מולי שפירא, הכינה ערב עשיר לציון 20 שנות פעילות של אבי טולדאנו. אליעזר ("לצו") דר, מפיק המופע, עבר במשך יותר מחודש ימים עם האמנים

בתבת רו גם הבעל

והזמרים כדי להכין את המופע, כשהכל היה מוכן נסעה כל הכבודה לבסיס חילהאור אישם בארץ להופיע לפני החיילים.

את האמנים הזמרים ליוותה תזמורת חילי האוויר, ועליה ניצח ננסי ברנדייס. זו היתה הופעתו הראשונה כרביסרן. את דרגת הייצוג שלו קיבל יום לפני המופע, ואנשי גלץ' ערכו לו מסיבה זוטא מאחורי הקלעים, הם טרחו אפילו להביא עוגת יקרם מיוחדת לרביסרן הטרני.

יחד עם טולדאנו הופיעה בהופעת בכורה לפני קהל הזמרת ריטה, שהצליחה לכבוש את מיצערדי הפיוזונים. קהל החיילים אהב אותה מאוד ולא נתן לה לרדת מהבימה.

דודו דותן כתב שלושה מערכונים מיוחדים לאותו ערב, באחד הופיע לבד, בשני הופיע עם אבי טולדאנו, שזו היתה הופעתו הראשונה כקומיקאי, ועם אריה מוסקונה.

באותו ערב הופיעה גם עירית ענבי. היא היתה זו שהגישה, ביחד עם טולדאנו, את השיר למה ככה בפסטיבל הילדים הראשון לפני 15 שנה, שיר שזכה במקום הראשון. ההקלטה המקורית הושמעה במופע, וטולדאנו נזכר בקול רם איך הכיר את ענבי כילדה בולגריה קטנה מיפו.

בסוף עלתה על הבימה גם להקת חיילותי השדה, שהיא מעין המשך של להקת השיריון, ושרה ביחד עם טולדאנו את הלהיטים שהוא היה שר כשהיה סולן להקת השיריון.

כל המופע ארך כשעתיים וישודר בשני חלי-קים בפסח בגלי צה"ל.

אינפורמציה על

ברית המועצות

סקר מעניין ומחמאי הגיע למישרדי רשות השידור בירושלים מאירופה הקרה, ועניינו האונה לרדיו בברית המועצות. תחנות רדיו באירופה

נסיעה לפולין

חיים יבין, עורך ומגיש מבט שני וקריין מבט, יצא השבוע לפולין. יבין לא נסע למצוא שם את שורשיו, מכיוון שאלה טמונים בגרמניה — הוא נסע לסקר את הופעתה של להקת בת דוד, שיצאה לשם למסע הופעות. יבין יכין כתבה על הלהקה בפולין, ובאותה הדמננת יכין כתבה גדולה למבט שני על פולין ככלל.

את נסיעתו של יבין לפולין ממנת להקת בת דוד ולא רשות השידור, שאמצעיה רלים, הלהקה גם תממן את שהייתו של יבין בחו"ל. קופת הרשות תממן רק שכירת צוות צילום פולני, שיעבור עם יבין במקום על הכתבות.

שילמו 25-15 אלף דולר כדי להשתתף בסקר, שנערך בחודשים ינואר-יוני 1985. רשות השידור, מטעמים פילנטרופיים כנראה, קיבלה אותו בחינם.

הסקר כלל 1520 אזרחים סובייטיים, ו-952 מהגרים החיים מחוץ לברית המועצות.

קול ישראל משדר לברית המועצות שש שעות ביממה בשפה הרוסית, הגרונית והבוכרית. חוץ מזה קולטים אזרחים סובייטיים גם את השידורים ביידיש, עברית ואנגלית.

לפי הסקר יש לקול ישראל ארבעה (!) מיליון מאזינים, למרות הפרעות רבות בשידורים.

מתוך 1520 אזרחים לא יהודיים שהשתתפו בסקר, 35 מאזינים בקביעות לקול ישראל (לעומת 6 לאיטליה, 18 ליפן, 34 ללובסמבורג ו-32 לקול אמריקה).

על השאלה למה מאזינים לקול ישראל ענו: 30 — כי קול ישראל הוא מקור אינפורמציה על העשה בברית המועצות, 24 — כי קול ישראל הוא מקור אינפורמציה על הנעשה במערב.

מתוך 952 מהגרים 420 מאזינים בקביעות לקול ישראל (לעומת 318 המאזינים לבי-בי-סי) הסיבות: 411 — מעוניינים בחדשות, 322 — מעוניינים בתנאי הקליטה בארץ ו-283 רוצים לאמת ידיעות המשודרות בתחנות אחרות.

על השאלה מה רעתך על שידורי קול ישראל? ענו: 207 — אין הערות, 136 — השידורים לא מספיק ביקורתיים ביחס לברית המועצות, 25 — השידורים משעממים, 19 — יש יותר מדי בידור ו-10 — יש פחות מדי בידור.

ענת מרגוסטי

העולם הזה 2533

הקרנה פרטית

שרי רז, שהיא קריינית ותיקה במבט, קיבלה בזמן האחרון גם תפקיד כתבת מבט לענייני תרבות ובידור. במיסגרת תפקידה החדש אמורה רז לסקר עבור הטלוויזיה סרטים חדשים היוצאים אל האקרנים.

כדריכל עורכים מפיצי הסרטים הקרנות מיוחדות לעיתונאים כמה ימים לפני צאת הסרט לבית הקולנוע, כדי שיוכלו לכתוב עליו. הקרנות כאלה נערכות תמיד בתליאביב. רז מתגוררת בירושלים ואינה יכולה לבוא לכלל ההקרנות בתליאביב. ביום השישי ב-10 בבוקר נערכה בירושלים הקרנה מיוחדת של הסרט שורת המקלה, כדי שגם רז תוכל לרווח עליו. על ההקרנה תפסו טרמפ גם ירושלמים אחרים, שאינם בהכרח כתבים. תרבות ובידור, ביניהם עובדי טלוויזיה רבים, היו שם. בין השאר, גם דן בירזק, בעלה של רז, יורם רונן, הכתב המדיני של הטלוויזיה, ועוד עובדי טלוויזיה רבים.